

fællesgrundlaget for beregningerne til mindretals-indstillingerne (afsnit VIII, side 127) foretaget med udgangspunkt i de sidst foreliggende oplysninger om aldersrentemodtagernes antal m. v. De forventede aldersrenteudgifter er dels opgjort under forudsætning af, at den del af de efter alder renteberettigede, der søger rente, er den samme som pr. 31. marts 1952, dels under forudsætning af, at alle berettigede gradvis i løbet af en 30 års periode melder sig som rentemodtagere. Da man efter erfaringerne fra de senere år synes at kunne regne med en ret stærk stigning i tilbøjeligheden til at søge aldersrente, forekommer det rimeligt at antage, at de fremtidige aldersrenteudgifter, i hvert fald i den første del af 30 års perioden, vil ligge ret nær ved de udgiftsbeløb, der er beregnet under forudsætning af, at alle berettigede efterhånden melder sig som rentemodtagere.

I de således i folkeforsikringskommissionens betænkning beregnede aldersrenteudgifter vil der som følge af nærværende lovforslag ske visse forandringer.

Som følge af ændringerne i folkeforsikringslovens § 1, jfr. lovforslagets § 1 og § 2, stk. 1, vil den alder, fra hvilken aldersrente normalt kan opnås, fra 1. april 1959 blive hævet med $\frac{1}{2}$ år, fra 1. april 1961 med yderligere $\frac{1}{2}$ år, fra 1. april 1962 atter med $\frac{1}{2}$ år for endelig fra 1. april 1963 at blive 62 år for enlige kvinder og 67 år for andre. På grund af det fald i det forventede antal fremtidige rentemodtagere, som dette vil medføre, kan man regne med, at der vil ske en nedgang i de forventede aldersrenteudgifter. Den første nedgang, der er anslået til ca. 5 mill. kr., vil indtræde i finansåret 1959—60. Herefter vil besparelsen blive stigende i de følgende år, således at den i 1961—62 vil udgøre ca. 14 mill. kr., i 1962—63 ca. 25 mill. kr., i 1963—64 ca. 36 mill. kr. og fra 1964—65, hvor de økonomiske virkninger af ændringen helt vil være slået igennem, omkring 40 mill. kr. årlig.

Beregningen af de anførte mindreudgifter er dog forbundet med en ret betydelig usikkerhed, navnlig som følge af, at det ikke på forhånd kan afgøres, hvor mange personer, der — uanset at de ikke har nået den alder, der som hovedregel kræves efter de nye regler — alligevel gennem den almindelige dispensationsregel vil få tilkendt aldersrente. Hertil kommer, at de personer, der er overgået fra invaliderente til aldersrente, og som efter lovændringen vil vedblive med at være invaliderentemodtagere 2 år længere end nu, vil overføre en udgiftspost fra aldersrenten til invaliderenten, men ikke vil give det offentlige en mindreudgift, ligesom det kan tænkes, at der efter tilgangsalderens forhøjelse vil opstå en forøget udgift til kommunehjælp til under-

hold til personer, der endnu ikke har nået den nye aldersrentealder.

I henhold til ændringsforslaget til § 41 vil det fradragsfri indtægtsbeløb ved lovændringens ikrafttræden blive forhøjet samtidig med, at de særlige regler — først og fremmest om beregningen af rentemodtagernes formue-, pensions- og livrenteindtægter — falder bort. Dette vil for alle rentemodtagere med indtægter, for hvilke der nu sker fradrag, medføre forhøjelse af det udbetalte rentebeløb, men denne forhøjelses størrelse vil være forskellig efter indtægtens art og størst for formueindtægter.

Hertil kommer imidlertid, at nogle personer, der ikke hidtil har kunnet få rente, fordi deres indtægter efter de gældende fradragsregler har været for store, på grund af de foreslåede lempelser vil kunne få rente.

Det er overordentlig vanskeligt at skønne over, hvilke merudgifter der vil blive en følge af det ovenfor nævnte. Alt i alt synes det dog rimeligt at antage, at den årlige merudgift efter en kortere overgangsperiode vil blive af størrelsesordenen 40 mill. kr.

Selv om hele denne merudgift næppe vil optræde i de første år, må man dog, da besparelserne som følge af forhøjelsen af tilgangsalderen først gradvis vil blive mærkbar, fra 1957—58 regne med en merudgift til aldersrente på ca. 20 mill. kr. årlig. Fra omkring 1961—62 må den samlede merudgift som følge af besparelsernes virkning antages at blive faldende, og omkring 1963—64 skulle merudgiften stort set være forsvundet.

I henhold til bestemmelsen i den foreslåede § 40, stk. 7, vil invaliderentemodtagerne få udbetalt et pensionstillæg svarende til folkepensionen til aldersrentemodtagerne.

Merudgiften ved ydelsen af dette tillæg kan anslås at ville blive følgende:

	mill. kr.		mill. kr.		mill. kr.
1957—58	10	1959—60	21	1961—62	28
1958—59	13	1960—61	23	1962—63	30

Det er samtidig foreslået, at præmien fra de invalideforsikrede og arbejdsgivernes bidrag til invalideforsikringsfonden forhøjes. Denne forhøjelse kan anslås i en 6 års periode at ville give invalideforsikringsfonden en merindtægt på ca. 132 mill. kr. Da nævnte beløb netop svarer til den beregnede udgift ved ydelsen af pensionstillægget i 6 år indtil 1. juli 1963, vil der ikke blive påført det offentlige merudgifter som følge af indførelsen af dette tillæg.

Udover de nævnte bestemmelser vil ændringerne i reglerne for udbetalingen af lommepenge til rente-